

Október

---

1. *Szeptember 30.* – Idős testvéreink köszöntése, gyülekezeti ebéd a délelőtti istentisztelet után
2. *Október 1.* 16.30 – Presbiteri gyűlés
3. *Október 2.* 10:00 – Az Asszonykör megtekinti a Fekete Ház kiállításait (Arany- és ezüstkincs), mindenkit szeretettel várnak.
4. *Október 6.* 9.30 – Csongrád, presbiterképzés
5. *Október 11.* 18.00 – Zenés áhítat
6. *Október 14.* – A délelőtti istentisztelet után Hegyi Ádám előadása:
A nemzetközi helyzet 1956-ban
7. *Október 15.* 16.30 – Presbiteri bibliaóra
8. *Október 15.* 17.30 – A Missziói Bizottság megbeszélése
9. *Október 19.* 18.00 – Bűnbánati istentisztelet
10. *Október 21.* 10.00, 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
11. *Október 27.* 9.00-12.00 – Temetőtakarítás
12. *Október 28.* – Gyülekezeti ebéd a délelőtti istentisztelet után
13. *Október 28-31.* – Protestáns napok (a részletes programot lásd később)

Imádkozzunk

- azért, hogy idős testvéreink jó kedvvel, egészségben, Isten dicsőségére élhessék életüket!
  - a nyugdíjas lekipásztorokért és lelkészözvegyekért!
  - egyéni, közösségi és gyülekezeti életünk rendezettségéért!
- Adjunk hálát meghallgatott imáinkért!

	<h1>Kézfogás</h1> <p>Missziói hírlevél 2018. szeptember 30. 6. szám www.honvedter.ref.hu</p>
---	---

Október, az emlékezések hava

1517, 1848/49 és 1956 októbere. Ezek azok az évek, amelyek megváltoztatták a történelmet, a közgondolkodást, a keresztyén ember magatartását és vallásfelfogását is. Amikor Luther Márton Ágoston-rendi szerzetes 1517-ben kiszögezte a wittenbergi vártemplom kapujára 95 tézisét, amelyekkel a katolikus egyház akkori hibáira mutatott rá, még nem tudhatta, hogy egy új, megtisztult, reformált egyház alapjait is lerakta. Az azóta eltelt 500 év bebizonyította, hogy ő és későbbi hittársai is helyes úton jártak, járnak.

Amikor 1849 októberében véget ért a forradalom és szabadságharc, a győztesek nem voltak kíméletesek: brutális módon megtorolták a magyar népet a szabadság és függetlenség iránti vágyából eredő ellenállást. A jogos követeléseket, az önállóságra való törekvést, anyanyelvünk használatának szabadságát. Nemcsak az aradi 13-at végezték ki, hanem százával börtönözték be és küldték bitófára a hazafiakat.

Száz évvel később újra fellázadt a magyar nép, le akarta rázni a rabigát, meg akart szabadulni a kommunista hatalombitorlóktól. Az 1956-os forradalom ismét megmutatta, hogy nem lehet elfojtani egy nemzet szabadságvágyát, akkor sem, ha olyan óriási megszálló hatalom áll vele szemben, mint az akkori Szovjetunió. Hős fiaink és lányaink akkor is bebizonyították, hogy egyedül, mindenféle külső segítség nélkül is éket tudunk verni a magát legyőzhetetlennek tudó nagyhatalom és csatlósainak sorai közé. A túlerő azonban legyűrt bennünket. A következmény: három ezer halott, több mint kétszázezer menekült. Továbbá évtizedekre

„elhallgattatott” családok, értelmiségiek, kiváló munkások maradtak a kádári diktatúra foglyai. Mígnem 1990-ben – nagymértékben 1956 utóhatásaként – végre eljött a régen várt rendszerváltás.

Emlékeznünk kell, fejet hajtani történelmünk nagyjai és mártírjai előtt, egyben hálaadó szívvel és összekulcsolt kézzel köszönetet mondani a Teremtőnek, hogy elhozta nekünk az 1517-es esztendőt. Októberi kötelességünk.

Kisimre Ferenc

„Ti azért így imádkoztatok...”

Presbiteri találkozó, Szentes – 2018. szeptember 2.

A Tiszántúli Református Egyházkerület meghívására, a *Hirdesd az Igét!* program keretében találkoztak a Csongrád megyei presbiterok a szentes-felsőparti testvéreinknél. Gyülekezetünkben hárman vettünk részt ezen az összejövetelen, amelynek témája az ima volt.

A nyitó áhítatot Juhász András esperes úr tartotta a tékozló fiú történetéről, az otthon maradt testvér szemszögéből. „*Mikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráznákkal emésztette föl a te vagyonedat, levágattad néki a bízott tulkot*” (Lk 15,30) hangzik a keserű szemrehányása. Minden látszat ellenére ez a fiú is bűnös: elszakadt a családjától, nincs benne szeretet. Nyitott történetét nekünk kell befejeznünk azokban a személyes vagy közösségi kapcsolatainkban, amelyeknek szereplői hasonló tulajdonságokat hordoznak.

Az első előadást Fekete Károly püspök úr tartotta *Imádkozom, tehát vagyok* címmel. Az imáról beszélni nehéz, mert abban a nem nyilvánosság elé tartozó bensőnk tárul fel, de könnyű is, mert a mindennapos tapasztalatunk és tudós elődeink (pl. Kálvin, Barth Károly, Heidelbergi Káté) már sok bölcs megállapítást halmoztak fel erről a témáról. Az imádság a keresztyén ember lényege. Ez az első lépésünk, amelyet a világ rendezetlensége ellen tehetünk. Az egy igaz Istenhez imádkozunk a

valóság teljes feltárásával. Bármilyen méltatlanok is vagyunk Isten kegyelmére, bátran számíthatunk Jézus Krisztus közbenjáró áldozatára.

Gilicze Andrásné nagytiszteletű asszony *Taníts minket imádkozni* címmel tartott előadást. Néhány alapvető kérdésre kereste a választ. Miért imádkozunk? – Azért mert vágyakozunk Isten után (az imádság a lélek lélegzése). Hogyan imádkozunk? – Hittel, bizalommal, tanuljunk meg csendben lenni és Istenre figyelni. Mikor imádkozunk? – Mindig: a feladataink elvégzése előtt és a feladataink elvégzése után (hálaadás).

Szünet után „*Amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek*” mottóval az előadó lelkészek és néhány presbiter bizonyágtételére került sor. Kiderült, hogy nincs sablon: minden felszólaló más és más okból jutott az ima közelébe, más és más úton-módon közelíti meg, gyakorolja, vigasztalódik-töltekezik általa, és mindenki más-más módon adja tovább megélt tapasztalatait, érzéseit, tudását, hitét. Sokféle hang, nézőpont, szokás mutatkozott meg, de az ima fontossága és feltétlen szükségessége minden esetben tetten érhető és egyértelmű volt.

Ez a délután lelkileg feltöltött valamennyiünket.

Miklós Tamara

Felhívások

Toborzás bécsi utazásra. – Minden idők legnagyobb kiállítása látható jelenleg Bécsben **Pieter Bruegel** műveiből a nagy flamand festő halálának 450. évfordulója alkalmából. Ezt a lehetőséget gyülekezetünk tagjai is kihasználhatnak **2019. január 5-én** egynapos, önköltséges buszos út keretében. Akit érdekel ez a kirándulás, kérjük, jelezze a missziós asztalnál vagy a lelkési hivatalban.

Önkéntes takarítokat keresünk. – A Kárász utcai házunk emeletén két új helyiséget alakítunk ki a kismamakörösöknek és a konfirmandusok felkészítésére. Az ide vezető falépcsőt kellene alaposan lemosni. Az önkéntesek a missziós asztalnál vagy a lelkész hivatalban jelentkezhetnek. Köszönjük.

Temetőtakarítás – Tegyük rendbe a református temető halottak napjára a hagyományos, őszi nagytakarítás alkalmával. **(Október 27., 9-12 óra)**